

متن پرسش

سلام استاد عزیز ۱- هنگامی که آثار فیلسوفان الهی مثل ملاصدرا (ره) را مطالعه میکنم حالت وجد و سروری در درون خود احساس میکنم انگار که نور علم است که به قلبم میتابد. البته مطالب همان مطالب قبلی است ولی تذکر مجدد آن ها باز باعث سرور میشود. منتها هر دفعه بعد از مدتی آن حالت از دست می رود و هیچ گاه حالت پایدار پیدا نمیکند. چگونه میتوان این حالت اتحاد را تقویت و حفظ کرد. آیا بهتر است که مدتی خلوت گزینیم و از زندگی دنیایی کاملاً فارغ شویم و با کتب مأنوس شویم تا آن حالت حضور برای همیشه حفظ شود؟ این چه قدر طول میکشد؟ آیا توصیه میکنید که پیگیری اخبار و مسائل سیاسی و اجتماعی را قطع کنیم تا وحدت فکری و عقلی مان تثبیت شود و بعد مجدداً به جامعه برگردیم؟ متشکرم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین طور که متوجه شده‌اید اشاره حکمت متعالیه به نکات و مطالب عرشی است ولی در قالب مفاهیمی که به آن مطالب عرشی اشاره دارد باید سعی بفرمایید با تزکیه‌ی لازم آن مفاهیم از حالت مفهومی به حالت وجودی تبدیل شود که بعد از فهم آن مطالب، با عبور از مفاهیم و نظر به «وجود حقایق» عملی می‌شود. شاید کتاب «آن‌گاه که فعالیت‌های فرهنگی پوچ می‌شود» کمک کند. نیاز نیست مطلقاً خلوت‌گزینی کنید ولی سعی کنید خیلی با مردم مخلوط نشوید و در امور سیاسی هم فقط ذیل نور رهبری حرکت کنید. موفق باشید